

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

391.

Tikai pats cilvēks, pazemojot un nododot brīvās gribas dievišķo dāvanu, pastāvīgi pārkāpj šo likumu un ar to dzen sevi un savu planētu neizsakāmās nelaimēs. Liels ir cilvēka iespaids uz visu viņam apkārt esošo, uz visiem kosmiskajiem apstākļiem un otrādi.

392.

Katram planētas plūsmas mirklim ir sevišķa nozīme. Starp citu, šo vienkāršo īstenību cilvēce neuztver. Cilvēce visiem spēkiem cenšas nepielaist, ka viss esošais atrodas nepārtrauktā kustībā. Pats šāda plūduma skaistums Bezrobežībā cilvēces iztēli nevaldzina.

Bet kā gan var apzināties evolūciju, ja apziņā nav pieņemta kustības sākotne? Bet tie, kuri dzirdējuši par planētu kustību, attiecībā uz sevi to pašu likumu neatzīst. Lai Zeme griežas, bet cilvēce domā par nekustību. Vai pie šādas disharmonijas ar esošo var gaidīt ātru pilnveidošanos?

Katras dienas dzīvē var pārlicināties, cik lielā mērā izglītotie cilvēki izrādās primitīvi, kad lieta skar viņu personību. Mēs visos savos mēģinājumos esam cietuši no cilvēciskās pretdarbības. Sevišķi pārsteidzoši, kad cilvēki, kas sevi uzskata par jaunā pārstāvjiem, izrādās bezcerīgi veci. Apliecinu, ka tikmēr, kamēr kosmiskā plūsma nav apzināta, nevar būt pareizas augšupejas.

Cilvēki dažreiz izdara lēcienus, kurus nosaka bailes vai aizspriedumi, vai arī visas patības kaislības, bet ar lēcieniem neiespējami virzīties, visā vajadzīga plānveidīga kustība. Tikai šādā zelta ceļā, kuram nav nekā kopēja ar zeltu var gūt sekmes.

Tāpat neaizmirsīsim, ka pie Mums apsveic sadarbību, bet dibinātu uz brīvās gribas. Liktenis nostiprinās tieši ar brīvo gribu. Kā cilvēkus pārlicināt arī par šo patiesību? Kad uzausīs atskarsme par Smalkās Pasaules realitāti, tad sāksies īstais progress.

393.

Visgrūtāk ir saskaņot cilvēku brīvās gribas plūsmas. Nav tādu kataklizmu, kuras vērstu cilvēces uzmanību uz viņu darījumu būtību. Atgādināsim, ka bijušo lielo kataklizmu laikā, palikušie iemītnieki nepūlējās padomāt par notikušā cēloņiem. Viņi uzskatīja sevi par kāda nežēlīga likteņa nevainīgiem upuriem. Viņi neuzlaboja apziņu un attīrīšanās vietā sāka jaunas bezprātīgas gribas cīņas.

Gribas strāvas trauksmaini saduras un nedisciplinētā domāšana pilda izplatījumu ar visārdošākām eksplozijām. Neļēgas, protams, atkal teiks, ka Mēs draudam un biedējam. Bet lai tie pievēršas vēstures lappusēm. Lai izseko cilvēku nelaimes. Nelaimes rodas nevis no debesīm, bet no zemes perēkļiem. Cilvēki vajā paši savus glābējus, līdzīgi tam mūziķim, kurš pirms uzstāšanās sarāvis visas stīgas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

Kad atgādinām par dabīgām bezprāta un tumsonības sekām, tad nav iespējams izvairīties no apvainojumiem par cietsirdību.

Nav tādu Zemes vārdu, lai pietiekoši brīdinātu cilvēkus neiznīcināt sevi, neiznīcināt visu planētu, nepiegānīt izplatījumu.

Lai nestu cilvēcei glābiņu zinot, cik ļoti viņa to noraidīs un krustā sitīs, vajadzīga gadsimtiem uzkrāta pacietība. Katru dienu un katru stundu Mūs kaut kur apmelo un atgrūž Palīdzīgo Roku.

Var iedomāties, kādas bezprāta gribas straumes applūšina katru labuma kustību! Kādēļ domāt par tālajiem naida hierofantiem, kad cilvēki paši, it kā cīnīdamies pret ļauno, palielina ļaunā maksimumu. Tāds ir Zemes stāvoklis. Nepateicīgie Zemes dēli steidz tuvināt katastrofu un katrs brīdinājums tiek uzņemts kā apvainojums. Tā pasaule uzzīmējusi patiesību par Golgatu.

394.

Kāpēc Zeme atrodas saspringšanas stāvoklī? Tāpēc, ka planētu stari nespēj izlauzties caur piesārņoto auru. Par ko pārvērtīsies cilvēks, ja pārtrauks sakarus ar augstāko apziņu un nogremdēsies zemajā nezināšanā? Sākot no planētas Radziem līdz mikrokosmam likums ir viens un tas pats. Pazaudējuši priekšstatu par dižajām pasaulēm, cilvēki aizgājuši no apziņas par tuvošanos pilnībai. Pasaules tapušas viņam par bezprātīgu sapni un savas pilnības sasniegšana kļuvusi par nevajadzīgu un bīstamu rotaļu. Kā vergi – dienas algādži, cilvēki cer vienīgi nobeigt ceļu.

395.

Kā iespējams sasniegt pilnveidošanās apziņu? Ne jau apstiprinot visa Kosmosa celtniecības beigas, ne jau noliedzot augstāko pasaulu un planētas mijattiecības, ne jau atzīstot domu par izplatījuma sastingumu.

Cilvēce ir pārkāpusi sadarbības likumu un cilvēce izpērk šo pārkāpumu. Ikviens Valdonis ir nesis planētai zaudēto līdzsvaru, bet cilvēces gars tik ļoti antagonisma jūtu piesūcies, ka nespēj aizsniegt Valdoņa norādīto uzdevumu. Tāpēc cilvēce attīstās briesmīgās pretrunās; un viņi apdzēsīs domāšanu, kas ir Gaismas – kā Pasaules Mātes – noliegsmes sadragāta.

396.

Pasaule klāta cilvēku netikumumu un radīto seku vātim. Nav saskaitāmas cilvēka gara slimības, kas saindē planētu. Viena no lielākajām sērgām ir nepatiesīgums. Kad pasaule iet bojā, tad ziepju burbuļi neglābs. Kad jārikojas, lai aizstāvētu varenos apstiprinājumus, kā piemēram, Valdoņu Karogu, tad nepiederas līdzināties kareivjiem, kas aizsargājas ar papīra vairogu. Taisnību sakot, ir jāizsaka atzinība tumšajiem viņu ātrās rīcības un tālredzības dēļ, jo katra diena ir salīdzināma ar katru Mūžības Dienu. Tāpēc Pasaules sagraušanas un pārkārtošanas dienās ir tik svarīgi nostiprināt īstenās celtniecības sākotnes. Tāpēc katrs izkropļojuma defekts līdzināsies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

trīcienam vairogā. Patiešām, mazdūšība un patība ir izkropļojuma brāļi. Melīgums kļūst par paradumu, un patība uzrāda savas graužošās sekas. Tāpēc, kad Pasaule brūk, vajag padomāt par to, kā likvidēt visus izkropļojumus.

397.

Planētas stāvoklis kļūst ļaunāks cilvēces apziņas dēļ. Gara spēki tiek izšķiesti ārdīšanā. Mazdūšīgās bailes no visiem jēdzieniem, kas neatbilst pašreizējai apziņai, novedīs cilvēci pie tās robežas, kur sākas sabrukums. Ja cilvēce attīrīs savu domāšanu, tad gara spēki var izvest cilvēci no strupceļa. Katrs cildens princips ir tā sākotne, kas paceļ garu. Augstāku principu meklēšana ir pirmais uzdevums. Pasaules būtību iezīmē ugunīgie principi. Tāpēc tieksmei uz Augstāko jābūt visnepieciešamākajai parādībai. Cilvēcei vajag padomāt par savu rīcību pārveidošanu.

Izpirkuma karma tuvojas. Katra traukšanās jāvirza uz Gaismas Avotu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim varoņdarbu, apzinoties cildeno darbībā.

398.

Jau redzat, ka vienā pašā viesuļvētrā iet bojā tūkstošiem ļaužu. Draudošas vētras, vai gan tās nepiespiedīs cilvēci padomāt, no kurienes tāda nelīdzsvarotība, ka ne vien orkāni, zemes trīces, bet arī ūdensplūdi var sasniegt augstākos apmērus? Patiesi, sacīs, ka jau miljoniem ļaužu gājuši bojā. Bet apziņa turpina pasliktināties. Būtu taisnīgi pajautāt cilvēcei, par cik desmitiem miljonu upuru apmērā tā vērtē apziņas pārmaiņu?

399.

Zemestrīces, izvirdumi, vētras, miglas, dziļumi kļūst sekli, iestājas klimata traucējumi, epidēmijas, nabadzība, kari, sacelšanās, neticība, nodevība – kādas bargā laika pazīmes vēl gaida cilvēce?! Nav vajadzīgi pravieši, pats nenozīmīgākais pārrakstītājs var pateikt, ka vēl nekad nav saradies vienkopus tik daudz drausmīgu Zemes sairšanas pazīmju. Bet ausis ir kurlas un acis aptumšotas! Nav bijis vēl tādas sairuma stundas, kā šis planētas gads! Kā bruģējas ceļš uguns viļņu vajadzībām un kā aizrāpjas savu laiku pārdzīvojušie necilvēki, nevēlēdamies apjēgt notiekošā vērtību. Patiesi, Pasaule balstās uz Magnetiem, nemanāmiem, kā gaiss un izplatījuma liesma, un tikpat nepieciešamiem kā Gaisma. Mūsu manifestēšanai vajadzīgie, Mūsu dotie Magneti, ir kā vētras svaidīta kuģa enkurs.

400.

Cilvēce iestigusi pagātnes paliekās, vecajā domāšanā, un neizprot apstiprinātās Esības jēgu. Tādēļ nomaīnai pakļauto tautu gars gruzd aizejošās enerģijās, kā piemēram svētulībā, māņticībā. Šis trūdēšanas cēlonis – baznīca, kura sēj briesmas, ir nepieļaujama! Valsts, kas operē ar nodevības paņēmieniem, nevar pastāvēt. Tātad gara atdzimšanai ir jānovērš šīs briesmas, kas aprij planētu. Tāpēc vienīgi Hierarhijas ķēde spēj atjaunot cilvēcisko seju. Tā tiek celts jauns apliecinājums ar mūžīgās Hierarhijas palīdzību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

401.

Cilvēce tik ļoti sagrāvusi Esamības magnetu, ka jāierosina jaunas dzīves celtniecība. Tikai šādā veidā iespējams izvairīties no tām strāvām, kas tagad tik ļoti aprij cilvēci.

402.

Planētu jau vairākkārt apdraudējušas komētas. Bet pat atmosfēras spriegumā cilvēki nenojauta neko neparastu. Bija atsevišķas personas, kas saprata, kādā spriegumā ir atmosfēra, bet lielākais vairums nenovēroja gluži nekā. Varētu izdarīt interesantus eksperimentus, lai novērotu, kādā mērā cilvēcē atbalsojas zināmi notikumi. Var atzīmēt, ka pat acīmredzami pasaules notikumi nenonāk līdz apziņai. Cēlonis ir tas, ka cilvēki grib redzēt pēc sava prāta un neļauj savai apziņai izpausties taisnīgi. Šādi cilvēki sadarbībai nederīgi.

403.

Cilvēku celtniecībai vajadzīgi stipri balsti. Tai stāvoklī, kādā celtniecība atrodas patlaban, Pasauli sagaida vienīgi sabrukums. Visi Kosmiskie Pārkārtojumi prasa augstākus pamatus, jo radošā spirāle gūst apstiprinājumu augšupejā. Tikai cilvēces pamati atrodas intensīva sabrukuma stāvoklī. Visi Kosmiskie procesi uzrāda transmutāciju uz augstāko, bet cilvēciskā griba iestigusī strupceļā, jo patības loks ievāc savu ražu. Tālab cilvēce neīsteno Kosmisko uguni un evolūcijas vietā iznāk involūcija.

404.

Cilvēce aizliedz kosmiskajiem spēkiem iekļūt planētas orbitā. Kosmiskais Magnets pievelk katru kosmisko enerģiju, bet uztvere atkarājas no cilvēces. Tikai apziņa spēj ierosināt jaunradi. Tāpēc, kad cilvēces gars vēl atrodas noliegsmes pakāpē, Kosma spēki nespēj izpausties. Tikai cilvēka apziņa ierosina jaunradi. Tikai gara jaunrade sakāpina visas kosmiskās iespējamības un sirds sviras nostiprina gara ievirzi. Kosmiskajai pievilksmei atbilstīgā apziņa izveido psihodzīves formas. Tiekšanās apzināties atbildes vibrāciju norāda uz gara atbildību. Tikai neizbīstoties Bezrobežības priekšā, gars apzinās esamības būtību.

405.

Ja apziņa stāv uz vietas, tā līdzinās akmens stāvoklim. Tādā stāvoklī cilvēki līdzinās stulbeņiem. Šie stulbeņi veicina planētas bojā eju. Visos ceļos sastopami šie gara stulbeņi. Vadoties no acīmredzamības varētu liecināt it kā par dzīvību, bet ne jau dzīvība rosās šajos gara stulbeņos - patiesībā nāve un trūdēšana. Kurš gan atzīs, ka tāds sastingums spējīgs dot planētai vajadzīgo līdzsvaru! Patiesi, gara stulbeņi izraisa katastrofas un kataklizmas. Sastingums inficē atmosfēru tāpat kā visbriesmīgākā epidēmija. Tāpēc vajag attīrīt izplatījumu un katru gara izpausmi. Vienīgi tīrīšana palīdzēs glābt planētu. Reti kad ugunīgais Gara Šķēpa Nesējs tiek saprasts. Bet "Tuksneša Lauva", Saules Gars iet pa varenās Gaismas taku un ar Viņu ejam Mēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

406.

Tumsā trauc sarga balss uz Tornī, kur nomodā Valdonis. Nevar pildīt dienestu sardze, ja tā nenojautīs Valdoni. Un pasaules sabrukums ir tikai Hierarhijas likuma pārkāpšanas sekas. Pārkāpums pret Hierarhiju ir visas cēlonības, visu likumīgo seku sadragājums.

407.

Varenais Celtnieks ceļ mūžīgi. Ir neprātīgi domāt, ka dažas Pasaules Ēkas daļas ir nobeigtas un atrodas kaut kādā stāvoklī. Par kādu – evolūciju – daudz runā, bet īstenībā par šo procesu nav ne mazākās jēgas. Daudz ir prātots par sabiedrības uzbūvi, bet vienmēr ar priekšnoteikumu, ka šī cilvēku sabiedrība dzīvo kaut kādā nekustīgumā un nobeigtībā. Ūdensplūdu un ledus perioda vēsturi ieskata gandrīz vai par kaut ko simbolisku. Par Atlantīdi nebija pieņemts pat runāt, neskatoties uz Grieķu rakstniekiem. Redzams, ka cilvēku apziņa izvairās no visa, kas apdraud tās nodibināto labklājību. Tāpat arī evolūcijas jēdziens pats par sevi kļūst abstrakcija, un ne drusku nesatrauc akmens sirds apziņu. Bet vai gan ikviena debesu mala nerosina domu par mūžīgo kustību? Vienīgi šajos evolutīvajos jēdzienos iespējams pieņemt zemes ceļa skaistumu kā mājokļus augšupejai. Pats ceļa īsums lai nemulsina; gluži pretēji, lai ielīksmo kā saules apgriezums. Nepieciešami steidzīgi paskaidrot, cik nerimstoša ir evolūcija Pasaules ēkas Celtnieka rokās. Vajag nojaust, ka planēta atrodas izplatījumā; kā jūrnieki zina, ka zem kuģa dibena pats varenais okeāns. Jūrnieki, kas pirmoreiz dodas jūrā, ļoti bīstas šās bezdibena izjūtas, bet īstenība un pieredze pieradina pie šādas patiesības. Uz tāda paša kuģa atrodas katrs planētas iemītnieks, zem viņa bezdibenis. Jūrnieki nevar pilnībā paļauties kuģim un zinātnes aprēķiniem; ja to varētu, tad nebūtu kuģu avāriju. Astronomija pazīst ne daudz debesu ķermeņu; bet tai nav zināmi komētu izejas punkti un tā negaida gigantiskos meteorus, bet tikai dara zināmu ļaudīm viņu acīmredzamo parādīšanos. Veselu pasaulu bojā eju dažreiz pamana, bet biežāk tas notiek nepamanīti. Astronomija ir naktssargs! Bet cik daudz notikumu norisinās dienā! Tāpēc spējams novērot tikai kādu pusi acīmredzamības. Cik daudzi pārsteigumi glabājas slepenībā snaudošajai sirdij!

408.

Kosmiskā pulsācija vada visas dzīvības izpausmes. Nepievienotā pulsācijas ritmam iedarbojas kā novirzes tieksme. Kosmiskā pulsācija vada enerģiju izveidošanos un viņu nomaiņu. Kosmiskā pulsācija vada tautu likteņus un nosaka planētas likteni. Kosmiskā pulsācija norāda ceļu evolūcijai un paredz nomaiņu termiņus. Nomagnetizētā spirāle izpaužas kā kosmiskās uguns strūklas. Nelīdzsvarotības parādība izriet no izplatījuma uguns. Kad spirāle savā kustībā saduras ar pretestību, tad kosmiskā pulsācija tiek traucēta. Cik ļoti gan cilvēce nevis ar īsteno augšupeju, bet ar savu šķietamo virzīšanos uz evolūciju, traucē kosmisko pulsāciju! Kosmiskā pulsācija jaunrada, kā sprieguma pilna spirāle. Vai gan iespējams sagaidīt evolūcijas progresu, kad parādības tik ļoti neatbilstīgas! Tikai tīrās uguns piesātinātā doma radīs sprieguma pilnu spirāli. Jo doma taču ir gara un darbības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

grauds. Darbs, kas progresē līdz ar Kosmosa pulsāciju, tiek apstiprināts kā augšupeja evolūcijā.

409.

Visgrūtāk ir cilvēcei pieņemt Kosmiskā Magneta likumu, jo garam grūti pierast pasaules enerģijas gaitai. Gara svārstības izveido īpatnas sliedes un kosmiskās traukšanās vietā, gars izveido tikai parasto lappusi.

Kad cilvēku pievelk Kosmiskais Magnets, tad visi pasaules likumi apstiprina gara uzdevumu. Tāpēc pievienošanās Kosmiskajam Magnetam atbrīvo garu no šaurā 'ego' izpratnes. Tā Kosmiskā Magneta iekustinātais aplis pamato dzīvi uz Vispārības Labuma principa. Tā augstākā tiekšanās tuvina pasaules enerģijai. Tāpēc personīgo iekārību tieksmes netuvina pasaules enerģijai. Tikai Kosmiskā Magneta apzināšanās atklās ceļu uz Bezrobežību!

410.

Saspringtība Kosmosā ievirzīta jaunu kombināciju radīšanai. Gara saspringtība pievērsta jaunu pakāpju izveidošanai. Tikai tie, kas pieslējušies Mums, pazīst radošā darba sprieguma spēku. Kā migla neizpratnes drumslas ietīstījušas cilvēcisko saprātu, tāpēc cilvēce grauj planētu. Un tomēr būtība ir neierobežota un tajā ietverta visa saspringtība. Tādējādi cilvēce var tiekties kāpināt spriegumu.

411.

Cilvēki dzīves vērtīgumu nav atzinuši, bet dzīve tomēr ir brīnišķīga un neierobežotas ir gara pacelšanas iespējamības. Cilvēcei netiek skatīties nākotnes tālēs un apziņa knosās tiešā tuvuma putekļos. Iekams cilvēce neiemācīsies raudzīties tālēs, nebūs iespējams samazināt cilvēciskās ciešanas. Grūtības, ar kādām cilvēce asimilē izplatījuma ugunis, stipri aizkavē termiņus.

412.

Tie rekordi, kas pilda izplatījumu, neietilpst pašreizējā celtniecībā. Cilvēka prāts tik ļoti attālinājies no augstākajiem rekordi. Cilvēks slāpst pēc ilūzijām un arvien vairāk un vairāk attālinās no īstenības. No visiem varenajiem likumiem un principiem palikušas tikai izkropļotas druskas, kuras ir tumšojušas apziņas. Kas gan palicis pāri no visiem ugunīgajiem Nolikumiem? Saprāts nav pakļāvis sev Visumu, bet ir iestidzis paša radīto formu šausmās. Tāpēc tik grūti apvienot divu pasaulu apziņas.

Ugunīgās enerģijas klauvējas, un visās nozarēs ir paredzētas jaunas jaunrades formas. Bet jebkurš svētīgs norādījums, kas tiek dots Pasauļu apvienošanai, paliek neievērots. Viesuļi, kas apņem cilvēci, aizrauj visas radošās ugunis.

Izlādēšanās sprādzieni, kas eksplodē ap Zemi, ir šausmu avots. Mēs bargi brīdinām tautas, jo tām tautām, kuras saņēmušas patiesās zināšanas dzirkstis, jānes atbildība par saviem nodarījumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

413.

Ir novērojams, ka Smalkā Pasaule tuvojas Zemes pasaulei. Pat ugunīgie sūtījumi neapiet Zemi, bet cilvēku apziņa no šo parādību pieņemšanas stāv tālāk kā jebkad. Vārds gan tiek izrunāts, bet apziņa klusē. Nav pat satraukuma, kā tas piederētos varenu notikumu priekšā. Apziņas sastingums ir satricinošs! Jāsaprot, cik pakāpeniski iespējams dot Mācības turpinājumu! Gatavība pielietot Mācību dzīvī novērojama tikai retos gadījumos. Bet ugunīgās izpausmes negaida. Cilvēku apziņu neīstenotas tās ieplūst bīstamās gultnēs.

Mēs vēlētos, lai notiekošais spētu cilvēkus atturēt no neprāta. Planētas runā asiņainiem stariem, bet arī šī sensenā zinātne ārdītāju rokās kļuvusi nedzīva. Zem neprāta un tumsonības viļņiem cieš godājami prāti. Vieglprātība neiet solī ar zinātnes atklājumiem. Protams, katrs pats sev gatavo bezdibeni, bet neprātīgajiem nav tiesības raut sev līdzī vērtīgos. Jau tā smaga ir spīdekļu pēdējā konstelācija. Vajag piesardzīgi izturēties pret ugunīgiem spēkiem.

414.

Zemes uguns vieglāk iznīcina saplaisājušu koku, nekā veselu, stipru stumbru, tas pats notiek arī visos Ugunīgās Pasaules tuvošanās gadījumos. Ja brīdinu par visādu plaisu kaitīgumu, tad paredzu, ka vajag izsargāt cilvēci no neprāta. Pašas plaisas jau it kā pievelk un iesūc zemāko liesmu. Vajag piesargāties no visām sērgām, un sirds sāpes aprims.

415.

Ļoti liels karstums nav tikai fiziskais siltums, bet gan ķīmisms, kas, vēstījot Ugunīgo Laikmetu, jau sabiezējis virs planētas. Cilvēki neņem vērā šādas zīmes, bet viņi, vispirmām kārtām, varētu paši uzlabot stāvokli. Niknums ir smaga ķīmiska kondensators. Cilvēki negrib ticēt, ka viņu iekšējai laboratorijai ir kosmiska nozīme. Cilvēki prāto par visādām nederīgām lietām, bet nevēlas padomāt par savu nozīmi un par savu atbildību. Protams, ķīmiskais karstums pagaidām vēl ir īslaicīgs un to nomainīs aukstums. Var iedomāties, ko cilvēki sev gatavo pēc gadsimta ceturkšņa! Ir laiks vēl padomāt un atveseļot atmosfēru.

416.

Jautās – ar ko tagad uz Zemes varam kalpot vislietderīgāk? Vajag atveseļot Zemi. Vajag ar visādiem pasākumiem realizēt pasaules atveseļošanas uzdevumu. Vajag padomāt par to, ka cilvēki nesaudzīgi iznīcina Zemes krājumus. Viņi gatavi saindēt zemi un gaisu; viņi iznīcinājuši mežus, šos Prānas uztvērējus; viņi samazinājuši dzīvnieku skaitu, aizmirsdami, ka dzīvnieku enerģija baro zemi. Viņi iedomājušies, ka neizpētītie ķīmiskie sastāvi spēj atvietot Prānu un Zemes emanācijas. Viņi izšķiež zemes dzīles, aizmirsdami, ka jāievēro līdzsvars. Viņi nedomā par Atlantīdas bojā ejas cēloņiem. Viņi nedomā, ka ķīmiskie sastāvi jāpārbauda gadu simta laikā, jo viena paaudze vēl neuzrādīs evolūciju vai involūciju. Cilvēki grib aprēķināt rases un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

apakšrases, bet pati vienkāršākā planētas sagraušanas kalkulācija aprēķinos neietilpst. Domā - kaut kā aiz žēlsirdības laika apstākļi noskaidrosies un tauta kļūs bagāta! Bet atveseļošanas jautājums aprēķinos neietilpst. Tāpēc iemīļosim visus radījumus.

417.

Veltīgi domāt, ka indīgās gāzes nonāvē tikai Zemes dzīvību, gāzu nāvīgā elpa daudz bīstamāka, jo tā bojā atmosfēras slāņus, citiem vārdiem sakot, aiztur Spīdekļu ķīmismu. Gāzes kaitīgas ne vien dzīvībai, bet tās spēj traucēt arī planētas līdzsvaru. Protams, ja pat argala gāze kaitīga intelektam, ko gan tad sacīt par visiem fabriku atkritumiem, un, protams, par kara gāzēm? Pēdējais izgudrojums ir cilvēknīšanas vainags. Nevar dzimt veselīga paaudze, ja dzīves pamatā ļaunums.

418.

Tautas domā Agni trūkumu aizpildīt ar rupju patvarību, bet nekāds rupjš un zems spēks neiededzinās Gaismas Uguni. Novērojama nebijusi cietsirdība un tajā pašā laikā arī Agni panīkums cilvēku sirdīs. Vai gan nav acīmredzams, ka nekāds spēks nepalīdzēs atrast psihisko enerģiju? Gluži otrādi, katra patvarība, tiklab personiskā, kā arī nacionālā, attālina cilvēku no iespējas atrast psihisko enerģiju. Tātad cilvēki nevis steidzīgi sadarbojas lai atrastu Agni, bet izlieto spēku planētas ārdīšanai. Bēdīgi un necienīgi!!

Lai neprasa manu parādīšanos tur, kur kūsā naidis un neizpratne! Pie Mums ir Lielā Sardze!

419.

Gaismas dzēsēji – sevišķi tumšo spēku kalpi, kas nodarbojas ar uguņu dzēšanu Smalkajā Pasaulē. Jo spēcīgāks tumsas spiediens, jo rosīgāk tie iznīcina ikvienu gaišu punktu. Mēs nepazīstam tumšāku laiku Smalkajā Pasaulē. Visi māņu Olimpi nogrimuši krēslā. Bet tagad nav laika tiem piegriezt vērību, tagad degpunktā Zemes plāns. Pasaules stāvoklis līdzīgs jūrai vētrā.

420.

Cilvēku uzkrājumi izveido tīklu, kas cilvēci ievīsta noliegsimēs. Noliegsimju radītais tīkls plešas kā necaurīdīga sega. Un šajā tīklā ieurbjas tāpatīgu sfēru bultas. Tādējādi izveidojas planētu ieskaujošās sfēras. Kosmosa jaunrade tik ļoti atkarīga no tāpatīgo enerģiju pievilksmes, ka visus veidojumus apstiprina pievilksmes likums. Gaismas likums ir tik varens, ka staru transmutācija sasprindzina vajadzīgās strāvas. Tāpēc Gaisma absorbē tumsu un tīklu, kas apņēmis planētu spēj retināt staru strāvu. Staru trieciens pa tumšo segu ir Kosma ritms. Šis ritms izveido evolūcijas pakāpes. Tā pasaulē apstiprināta pārkārtošana un kosmiskā enerģija tiecas iekļūt pasaules ritmā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

421.

Pareizs ir spriedums par uzmācīgu viņu briesmām mūsu atmosfēras zemākajos slāņos. Vienpusīga apziņa var izsaukt nebijušu katastrofu. Staru un skaņu viņu saduršanās var radīt smagas smadzeņu parādības. Kurp gan lai virzās apziņa? Protams, reālajā Bezrobežībā. Tātad ir laiks no rupjajiem matērijas slāņiem pāriet uz vissmalkākās enerģijas pētīšanu.

422.

Planētas spriegums laiž cauri strāvas, atbilstīgas atmosfērai, kas ieskauj Zemi. Strāvas, kas eksistē Zemes tuvumā, bojā izplatījuma sūtījumus, tādejādi spēks uzņem sevī visbūtiskāko spēku. Šo sfēru pievilksme bāzējas viņu būtībā. Šādi izplatījuma plankumi rodas kā vētras un mākoņi. Sfēru emanācijas rada cilvēku producējumi, šo producējumu strāvas rada savas formas un cilvēce neizprot, kā izceļas Zemes sodība. Sfēru likums ir negrozāms; un radošais process ir augstākais impulss. Tāpēc zemākajai sfērai nav pieejama augstākās sfēras pievilksme. Enerģijas, kas spēj saskarties ar garu, kurā iemīt smalkās enerģijas, dos cilvēcei uguns spēku. Sintēzes nesējs dos planētai iespēju realizēt smalkās enerģijas. Ir sākuši darboties kosmiskie stari, kas nes cilvēcei uguns apstiprinājumu. Tik bezrobežīgi rada izplatījums.

423.

Kosmisko spēku – kā līdzdarbības faktora – iemantošana tuvina mūs atomistiskās enerģijas avotam. Mūsu zinātne ir spējīga sasniegt enerģijas sprieguma kāpinājumu, ja vien notiks apziņas eksplozija. Daudz ko ir iespējams iegūt no komplicētajām kosmiskajām kombinācijām. Zemes priekšstati tiek ietērpti vienmuļībā vai aizspriedumos. Iesaistoties Bezrobežībā un visā enerģijas krāšņumā, topiet par tās daļu. Mēs nenogurdami atkal un atkal atkārtosim par Bezrobežības enerģiju.

Kad cilvēce izpratīs Fohata dzirksteles un atzīs vēl nesaistītās matērijas neskaitāmās manifestācijas, tad rādīsim jaunu formu. Puse no kosmisko spēku parādībām gaida Mūžībā, lai izpaustos cilvēces labā. Kādēļ gan neizmantot visus radioaktīvos spēkus un visas tās staru miljardu radiācijas!

Kas mūsu planētai vēl iegūstams no Pirmavota, tas ir jau izteikts ar Bezrobežības jēdzienu. Mūsu planēta ir kosmisko uguņu īpašībām piesātināta un caurstrāvota, un cilvēks, kā mags, pēc sava prāta spēj virzīt savu magnetisko spēku, spēj izpaust izplatījumā savu tiekšanos, kāpinot savas psihiskās enerģijas spriegumu. Skaidrā doma dod sūtījumam strāvu. Mēs nerunājam par maģiju un formulām, bet vēlamies pievērst jūsu garu bezgalīgajām iespējamībām. Jūsu pašu izpausmju noniecinājumu vienīgi rada jūsu ieskaits, ka viss ir ilūzija. Kosmogonija un astroķīmija ir tikpat atzīstamas, kā ģeogrāfija un vēsture. Ja jūs zinātu to, ko ir redzējuši Valdoņi, jums sāktu rasties jēga par visu nesaistīto matēriju. Nevis tempļa noslēpums, bet Bezrobežības Sakraments!

4.daļa: Cilvēks nepieņem
17.nodaļa: Apdraudētā planēta

424.

Atklājot jaunas enerģijas jābūt ļoti piesardzīgiem. Izsauktās enerģijas riņķo izplatījumā. Nav zināmas šo enerģiju izplatības robežas, bet var notikt izplatījuma pārslodze. Varmācīgi izsauktās enerģijas var radīt kataklizmu briesmas. Jau zināmi šādi cilvēces neiegrožotas alkatības izsaukto kataklizmu piemēri. Neiespējami norādīt, kad var iestāties izplatījuma pārslodze, bet var paredzēt šādu briesmu palielināšanos.

Starpplanētārās strāvas var būt ārkārtīgi smagas, bet ne tajās slēpjas briesmas. Izplatījuma strāvas nav bez līdzsvara, bet brīvās gribas neprāts var uzlaist rijīgus briesmoņus un tad līdzsvars zudīs. Cilvēki var lepoties, ka viņu varā ir spēja izjaukt planētas līdzsvaru. Viņi var izsaukt tādas rijīgas enerģijas, ka var pieaugt izplatījuma tukšumi.

Cilvēki kāpina enerģijas spriegumu nerēķinoties ar to, ka katram sākumam ir gals. Lielgabalu kanonāde var izsaukt lietu, bet tā būs viena no visprimitīvākajām iedarbībām. Cilvēki ievēro, ka radioviļņi var radīt atmosfēras sajukumu, un tomēr aparātu skaits pieaug neierobežoti. Fabrikantiem nav nekādas daļas gar to, kādas slimības viņi rada. Tiek atzīmēts gļotādu iekaisums, tāpat ļaundabīgi audzēji, bet cēloņos cilvēce nevaino savu patvaļu. Viņa nedomā, ka parādīsies jauni upuri, kuri samaksās ar savām dzīvībām.

Var droši sacīt, ka katru Mūsu brīdinājumu sagaidīs ar izsmieklu. Neļēgas mēdz būt dažādi: vieni anafalbetisma dēļ, otri – zinātniskuma dēļ. Otrie ļoti bīstami, jo neatzīst iebildumus. Ar viņiem par pārzemīgo nav iespējams runāt, bet viņiem vajadzētu zināt, ka viens vienīgs piliens pārpilda trauku.

D. rūpējās, lai skolnieki prastu tautai pastāstīt par bijušām kataklizmām.

425.

Sevišķi tagad, uz Kali Jugas sliekšņa, mums visiem jāsaprot, ka pati gaišā nākotne ir iespējama, bet vienīgi ļaužu ļaunums var likt šķēršļus paātrinātai gaišās ēras atnākšanai.

Jautās – kā var savienot pašas planētas briesmu apdraudēto eksistenci ar gaišās ēras iespējamību? Ļaudīm tiek dota pilna iespējamība ieiet laimīgajā lielo atklājumā ērā. Bet ja brīvā griba tos atturēs no jaunas pavirzīšanās uz priekšu, viņi var izsaukt jebkura izmēra katastrofu. Tā cilvēki nevar žēloties, ka viņiem nebūtu lemts skaisto liktenis. Vienīgi ļaunā griba var tautas novest planetārās kataklizmās. Neiespējami nomērīt brīvo, neskaitāmu iespējamību pilno izvēli, bet ļaudis par visu mazāk domā KĀ likt lietā doto brīvību.

Mēs novērojam apbrīnojamus domāšanas kontrastus. Sanāk zinātnieki, lai celtu nākotni un nepamana pār sevi paceltās mežoņu milnas. Tā Mūsu Mītne nepārtraukti sūta brīdinājumus, bet ļaudis, nevēlēdamies ievērot briesmas, tikai atgaiņājas no tiem. Sak' lai nu glābj vien kāds, mūs, neprātīgos, bet tik neaiztiek mūsu iluzionāros veidojumus!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

Nav viegli tagad, jo ļaudis neņem vērā ārdīšanu un karus, kas izsauc sajukumu Smalkajā Pasaulē.

426.

Es apgalvoju, ka cilvēces neprāts ved viņu pretim tādām antagonisma sablīvējumam, kurš kā eksplozija sagrūs pār to. Jūs esat pareizi uztvēruši bargo lappusi, kas tuvojas. Liela reorganizācija! Svari tagad mainās. Kosmā valda visģigantiskākais līdzsvars. Balansa spēku nostiprina saharmonizētā psihodzīve. Jo vairāk maldu, jo vairāk apskaidrības; un domāšanai pagrimstot, kāpinās sūtīto garu traukšanās. Varens ir Līdzsvara Likums.

427.

Kad spēku iedarbība pastiprināsies, tad cilvēce uzrādīs paniskas bailes un haotisku rīcību. Pavairosies smagas slimības.

428.

Bieži dzirdat vaimanas, nopūtas – kāpēc ir spitālība, kāpēc nelaiemes, kāpēc skaistumu aptumšo greizi smīni? Nabaga cilvēce, Mēs visas likstas uzskatām par jūsu pašu radītām. Evolūcijai nav vajadzīgs tik daudz kavēkļu. Augšupejas kāpnēm nav vajadzīgs tik daudz lieku pakāpienu. Mūsu vairogam nav vajadzīga jūsu atzīšana, bet jums vajadzīgs Mūsu vairogs!

429.

Cilvēki paši savairojuši slimības un uzsūta tās saviem tuviniekiem. Tie lūko saindēt izplatījumu, bet vienīgi paši spētu uzsākt tīrīšanas ceļu. Varmācīga profilakse nespēj pilnīgi palīdzēt, ir nepieciešama vispārīga apzinīga sadarbība. Spaidi spēš no simtiem tūkstošiem slimo glābt tikai niecīgu daļu. Planētas atveseļošanās ir visas cilvēces rokās. Vispirms jāsaprot, ka cilvēks dara veselu ne tik vien sevi, bet arī visus apkārtējos. Šādā apziņā slēpsies īstā cilvēkmīlestība. Tādas jūtas nevar izraisīt ar pavēli, tām jāizriet patstāvīgi no sirds dziļumiem.

Lai neprātīgie nebrīnās, ka Mēs pievēršam tik daudz uzmanības atveseļošanās lietai. Nedrīkst būt egoists un domāt vienīgi par sevi. Mums vajag ir domās ir darbos rūpēties par labākiem Zemes apstākļiem. Neaizsegsimies ar hitona krokām, kad nepieciešami sasprindzēt visu modrību un labvēlību attiecībā uz cilvēci.

430.

Cilvēces neziņa pievelk atbilstīgas kosmiskas parādības, kuras skan tumsonības tonī. Neziņa cilvēcei uzvedina uz domām, ka kosmiskais apvārsnis ietverts šauras planētas apjomā. Cilvēces skolotājs – neziņa, iesāk un nobeidz ar planētu, bet saprāts norāda, ka iesaistot kosmosu šaurās robežās, šī pieņemtā formula izraisīs katastrofu. Gaidot beigas cilvēka apziņa saņem nebeidzamas sodības un brīnās par šādām nelaimēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

Iesaistoties kosmiskās straumes plūsmā, vai nav lietderīgāk atzīt, ka nebeidzamajām sodībām ir savs pretmets Bezrobežībā. Es saku – Bezrobežība uzņems tās kosmiskās straumes strūklas, kuras apzinīgi apgājušas ar likumu cilvēka apziņai. Atkarājas no cilvēka, vai nu iet līdz ar kosmisko plānu, vai palikt aiz apziņas loka. Bezrobežība katram ceļ augšupejas kāpnes.

431.

It visā ir izvēles brīvība. Nekāda patvarība nedrīkst pārtraukt ceļu, bet ir atļauts garajā ceļā dot katram gaismekli. Tikai apgaismība var piešķirt izvēles brīvībai jēgu, tāpēc apgaismība ir esamības apstiprinājums. Katrai skolai jau no mazotnes jāattīsta kulturālums, saistot īstenību ar nolemtā būtību. Tikai tā mēs iespējam saistīt mūsu esamību ar pilnveidošanos. Izvēles brīvība, izglītība, sevis pilnveidošana ir Uguns Ceļš. Tikai ugunīgas būtnes spēj patstāvīgi nojaust šos augšupejas balstus. Bet visi ir jāievada pa šiem vārtiem, citādi, no kurienes gan celtos postošie satraukumi, kuri kopā ar stihiju haosu liek drebēt planētai? Tā cilvēku neapvaldītais sajukums pievienojas stihiskajam satraukumam. Ieskatu, ka vajag atkārtoti uzsvart par sajukumu, kas iznīcina visus evolūcijas iedīgļus.

432.

Cilvēki brīnās par noziegumu daudzumu, bet aizmirst nesalīdzināmi lielāku skaitu nekad neatklāto ļaundarbību. Pārņem šausmas iedomājoties par neskaitāmiem noziegumiem domās, kas nav ar likumu formulēti, bet tie posta cilvēku un visas planētas dzīvi. Vajag dažreiz padomāt, cik lielā mērā samazinās planētas auglība, neraugoties uz visiem, dažkārt valdību pielietotajiem mākslīgajiem līdzekļiem. Var iestādīt koku birstalu un tai pašā laikā saindēt un iznīcināt veselus mežus. Cilvēki apbrīno pirmatnējo mežu milzeņu atliekas, bet nepadomā, - vai daudz gan šādu milzeņu izaug arī tagad? Cilvēki noplēš planētas neskarto segu un brīnās par smiltāju vairošanos. Var uzskaitīt visas sugas kas apdzīvo planētu, un brīnīties, cik maz šīs sugas pilnveidojas. Neuzskaitīsim dažus dīvainus krustojumus, kas, kā tūska, spēj uzpūst dažus sakņaugus.

Šādi mēģinājumi neiespaido planētas vispārējo stāvokli.

433.

Paši cilvēki, pat bez Mūsu liecinājuma, pamanījuši dažu kontinentu grimšanu. Bet – tās pašas gara tumsonības dēļ – nekas netiek ņemts vērā.

434.

U. redzēja melno lādiņu eksplozijas. Ko tas nozīmē? Vai šādi redzējumi jāsaprot kā kaut ko simbolisku, vai kā reālu lādiņu parādību? Par nožēlošanu jāatzīst arī šādu nāvējošu lādiņu eksistenci Smalkajā Pasaulē. Tiem līdzī izplatās indīga gāze, kura pastiprina planētu indējošo brūno gāzi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

Tumšie spēki raida vispostošākos līdzekļus, lai bojātu Zemes atmosfēru un sūtītu nāvējošas briesmas. Viņi neņem vērā Visuma likumus, un pateicoties jukām cer sasniegt savu uzvaru. Viņi ir ne tik vien bīstami pretinieki, bet arī nesaprātīgi, jo nesaudzē planētas līdzsvaru. Kurš redzējis drausmīgās melno lādiņu eksplozijas, tas spēj saprast, kāda pretdarbība nepieciešama, lai likvidētu kaitīgās sekas.

Šādas kaujas ļoti atsaucas uz veselību. Bez indīgiem izgarojumiem rodas arī it kā elektriska izlāde, kura satricina līdzīgi zemestrīcei. Iegūstam visspēcīgākajiem satricinājumiem līdzīgus simptomus. Daudzi cilvēki tos sajūt, bet neizprot cēloņus. Stipriem cilvēkiem mēdz būt visnegaidītākās sāpes, bet tā ka tās ātri norimst, par tām vairs nedomā. Bet, starp citu, organisms tiek stipri iedragāts un parādās daudzas saslimšanas. Tā tumšie spēki plosās pār cilvēci.

Varat iedomāties cik daudz enerģijas tiek izliets, lai likvidētu šādus tumšo mēģinājumus! Mēs sakām, ka stāvam sardzē ne novērošanai, bet kaujai. Cilvēku spēkos ir palīdzēt, bet viņi nevēlas padomāt, ka katrs spēj pielikt savas domas un spēkus vispārības labumam.

Kurš redzējis melnos lādiņus, kurš dzirdējis izplatījuma vaidus, tas vairs neaizmirsīs savu pienākumu pret cilvēci.

435.

Saindētās strāvas iedarbojas ne tikai uz tiem, kuri veicina to rašanos, bet arī uz daudziem citiem, kuri nav vainīgi pie ļaunā darba. Vispirms var ciest ļoti izsmalcināti organismi, - vēl jo smagāka atbildība gulstas uz tiem, kuri veicina strāvu saindēšanu.

Var pētīt, cik plaši izplatīta cilvēku pašu radītā inde. Viņi ir līdzīgi nesaprātīgam strēlniekam, kurš, ļauzu pilnā pilsētā laidīs gaisā bultas, nerūpējoties par to, kur tās aizlidos. Tā tas bija dziļā senatnē un tagad varbūt ir vēl lielākā mērā. Lai zinātne paskaidro cilvēcei, ka šāda indes radīšana nav palaižama. Salīdziniet daudzos mehāniskos sasniegumus ar nevērību pret psihisko enerģiju un kļūs kauns, ka pats galvenais novads ir aizmirsts un tiek pat nosodīts.

Nemiet daudzās teorijas par psiholoģiju un atradīsiet, cik tās nedzīvas. Bet planētas stāvoklis pašreiz ir tāds, ka šādi nedzīvi spriedumi nav pieļaujami. Piekritīsiet, ka par nedzīvu jānosauc viss tas, kas nevirza uz dzīves pārveidošanu, šajā virzienā nevar būt domstarpību. Var iet uz priekšu vai atpakaļ, bet nepanesami iet atpakaļ starp veciem ģindeņiem.

Tāpat neaizmirstiet, ka nevajadzētu būt domstarpībām ar Vadošajiem Spēkiem. Var domāt dažādos dialektos, var valkāt dažādus apģērbus, bet nevar būt atkāpšanās no pamatiem. Tāpat padomājiet par Mūsu Torņiem. Būs nesaprātīgi, ja nebūs sadarbības psihiskās enerģijas attīrīšanas darbā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

436.

U. pazīst Zemes smacīgumu. Tā nosaucam atmosfēras stāvokli, kad smagās izplatījuma strāvas ar pazemes ugunu spriegumu un caur cilvēku bezprātu rada nepanesamu nospiešību. Mēs pazīstam šādus periodus. Cilvēki mēģina izskaidrot šādu stāvokli ar saules plankumiem, ar komētu virzīšanos, bet tādi ārējie apstākļi nevar radīt tik nepanesamu smagumu. Pazemes uguns vien, bez cilvēka līdzdalības, nav spējīga tādā mērā apņemt visu planētu.

Cilvēki jūt nospiešību, tos pārņem nervozs bezprāts, bet tie nespēj uzrādīt, kur cēlonis. Daudzi norāda uz masu epidēmijām, uz jauniem saslimšanas veidiem, bet savu uzvedību par galveno cēloni neatzīst. Tādā veidā rodas Zemes smacīgums. Jūtīgas sirdis to sevišķi smagi pārdzīvo. Sajūtama pat fiziska smacība un sirds nospiešība. Var ieteikt sevišķu piesardzību attiecībā pret sirdi.

Mierinājumam var teikt, ka šādas nospiešības nevar būt ilgstošas. Tās var izkust prānas pieplūsmā, vai arī izsaukt kataklizmas. Bet dažreiz kataklizmas labākas par nāvējošu smacīgumu.

Mēs pazīstam šo smacīgumu.

437.

Apakšzemes sfēras atbilst cilvēces producējumiem. Katrai darbībai, katrai domai ir savi gaudi. Šie gaudi pievelk visus atbilstīgos elementus. Tāpēc visi cilvēka producējumi tā atbilst zemes domām. Tāpēc zemākās sfēras tā atgādina tumšās tieksmes. Jūs esat redzējuši zemes producējumus, esat redzējuši sacietējušus gigantus, kuri simbolizē cilvēces tieksmes. Cilvēku producējumu sfēra sadalās slāņos, un tādu sfēru apmeklēšana saistīta ar ugunīgu bruņošanos. Apakšzemes sfēras ir cilvēka domu izpausme. Gara spēcīga uguns ir skaldītājs veseris. Gara traukšanās uguns spēj pārveidot Visumu. Tāpēc vesera simbols nozīmē jaunu spraiguma attīstību. Zemes balsti sabrūk un tiek ielikti jauni pamati. Uguns Spēks, patiesi, spēj izraisīt cilvēces traukšanos!

438.

Agni Joga ir ne tikai kārtējs cilvēces iespējamību paplašinājums, bet viņai jāsakļauj saskaņojumā kosmiskās enerģijas, kas noliktā laikā sasniedz mūsu planētu. Šis apstāklis stingri jāapjēdz, citādi izcelsies it kā daudzas saslimšanas un to ārējā dziedināšana radīs vispostošākās sekas. Kā var izdziedināt no uguns parādīšanās? Tās var tikai regulēt, kā derīgu psihisku darba spēku.

439.

Mākslīgie, sirds uguns neapmirdzētie aprēķini, nes pasaulei nelaiemes un apjukumu. Cilvēki zaudē dzīves jēgu. Ne tik vien sev, bet arī visām paaudzēm viņi atstās dūmakainu mantojumu un saindētu elpu. Tāpēc jāpievēršas domai kā radošam

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 17.nodaļa: Apdraudētā planēta

līdzeklim. Katram ir pietiekoši daudz domu, ja vien jau no bērnības viņam būtu atgādināts dotais un nolemtais dārgums.

440.

Organisma jūtīgumu cilvēki neuzskata par priekšrocību. Bieži vien pat ļoti intelektīvi cilvēki bīstas šādas izsmalcinātības. Patiešām, vajadzīga paplašināta apziņa, lai atskārstu, cik nepieciešama tālākai attīstībai ir jūtīguma iegūšana. Pašreizējos zemes apstākļos var sagaidīt dažādas sāpes, bet šīs ciešanas neizriet kā jūtīguma sekas, to cēlonis ir dzīves anormālība. Ja iedomātos nesaindētu atmosfēru, tad jūtīgums būtu īsta svētība, bet cilvēki grib labāk planētu padarīt netīru, lai joprojām paliktu mežonīgā stāvoklī. Nedomājiet, ka vārdi par mežonību būtu pārspīlējums. Var valkāt dārgas drānas un tomēr palikt mežoņu kārtā. Tālab vēl jo smagāks ir to noziegums, kas jau dzirdējuši par planētas stāvokli un tomēr nepieliek roku Vispārības Labuma veicināšanai.

441.

Ceļā uz Kalpošanu jāiegaumē taisnīguma nepieciešamība, jo tā ir pirmā prasība uzbūvē. Faktu izkropļošana ir uzbūves izkropļošana. Jo tikai pašapmānīšanās pavedina garu uz izkropļojumiem. Karmiskais spogulis atspoguļo šādus izkropļojumus, un gars, kas karmiski nepareizi uztulkojis, kaitē visai konstrukcijai. Kāpēc gan cilvēce tā aptinusi planētu maldīgām emanācijām? Patiesības izkropļojums, Mācības izkropļojums noved pie sabrukuma. Šādā strupceļā atrodas cilvēka gars, kurš dzīvo patībā. Iznāk, ka putekļi jānoslauka, un tad rēgojas piemēsnotās celtniecības spraugas. Patiesi, gara čūlas kavē celtni pacelties. Iejūtīgi jāatšķir iecietība un kustīgums no tām īpašībām, kas tik haotiski izpaužas mēģinājumos ar cilvēkiem, kuri vērsas turp, kurp ne gods, ne sirdsapziņa, ne patiesība garu neaicina. Ceļā uz ugunīgo Pasauli Ugunīgās Kalpošanas pirmais nosacījums ir godīgums. To iegaumēsīm.